

РЕШЕНИЕ

№ 5007

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5566** по описа за **2020** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Ц. В. против съдебно решение № 63260 от 10.03.2020 г., постановено по НАХД № 13659/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав в ЧАСТТА с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42- 0000251/15.03.2019 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] (ОО „АА“) с което на основание чл. 93в, ал. 15, т. 3, предл. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на касатора за нарушение на чл. 34, §6, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение в оспорената част е неправилно и незаконосъобразно. Съдът неправилно бил приел, че нарушението е безспорно установено и при съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Аргументира се с твърдения, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, защото не са посочени коректно датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които то е осъществено. Излага доводи, че

липсва обосноваване за реално извършване на обществен превоз. Моли за отмяна на съдебното решение в обжалваната част и отмяна на НП с което на основание чл. 93в, ал. 15, т. 3, предл. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) за нарушение на чл. 34, §6, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът от СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол.

След преценка на събраните по делото доказателства, СРС приел за установено от фактическа страна, че на 11.03.2019 г. около 17:15 ч. контролните органи на ОО „АА“ – [населено място], извършили проверка на В. Ц. В., при която било установено, че управлява специален автомобил марка „И.“ от категория N 3 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] и извършва обществен превоз на товари- бетон по маршрут от В. до ж.к. О. купел. Изискани за проверка и представени били пътен лист № 580583 от 11.03.2019 г., товарителница № 927374 от 08.03.2019 г. и тахографски лист. По време на проверката било констатирано, че водачът не е попълнил мястото на започване на превоза в тахографския лист, а вместо това е написал фамилията си- нарушение на чл. 34, пар. 6, б. „б“ от Регламент /ЕС/№ 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт.

При така установената фактическа обстановка, ценейки приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и показанията на св. Б. и А. в тяхната съвкупност, СРС е обосновал правен извод, че безспорно се установява извършването нарушение на чл. 34, пар. „б“, б. „б“ от Регламент /ЕС/№ 165/2014.

Според чл. 34 §6 б. "б" Регламент/ЕС/№ 165/2014 всеки водач на превозно средство, оборудвано с аналогов тахограф, въвежда следните данни върху своя тахографски лист: датата и мястото, където започва използването на тахографския лист, и датата и мястото, където приключва използването; Санкцията за нарушението на тази разпоредба е в чл. 93в, ал. 15, т. 3, предл. 1 от ЗАВП и е в абсолютен размер от 500 лв.

В конкретният случай, извършеното деяние и неговата противоправност са установени по несъмнен начин. Доводите за незаконосъобразност на наказателното постановление, поради липса на посочено място на извършване на нарушението не се споделят от настоящата инстанция. Дейността по превоз на товари, подлежаща на контрол от компетентните държавни органи не е стационарна, осъществявана на определено географско място, а поради естеството си представлява движение по предварително определен маршрут, включващ начална, крайна точка и всяко друго място, на което е възможно спиране с цел извършване на проверка. Правно дължимото поведение на отговорните лица по Закона за автомобилните превози, както и по подзаконовите нормативни актове, уреждащи превозваческата дейност, е за територията на целия маршрут, по който се осъществява строго регламентираната

дейност за обществен превоз. Затова при ангажиране на административнонаказателната им отговорност за неспазване на правилата за осъществяване на тази дейност понятието "място на нарушението" по см. на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН обхваща целия маршрут от неговата начална до крайната му точка. Това означава, че контролните държавни органи от всяка област по маршрута на движение на транспортното средство, превозващо товар, са компетентни да установяват нарушенията на Закона за автомобилните превози и подзаконовите актове, свързани с превоза. Затова и в случая не се споделят доводите, че в АУАН и в НП не било посочено място на извършване на нарушението. То е посочено при констатацията, че проверяваното транспортно средство осъществява обществен превоз по маршрут от В. до [жк], че задължението за попълване в тахографския лист на показанието място, където започва използването на тахографския лист, е възникнало в началото на превоза, който в случая е започнал от В., то изискването е изискуемо по време на осъществяване на целия превоз, до крайната му точка. Затова неизпълнението му може да се констатира и санкционира от контролните органи на територията на всяка област, през която преминава транспортното средство. Във връзка с горното, неоснователен е и довода, че не е посочена датата на извършване на нарушението. Както от АУАН, така и от НП категорично се установява, че датата на извършване на нарушението съвпада с датата на проверката 11.03.2019г.

На следващо място, неоснователни са и възраженията, че не е изследван въпроса дали се касае за обществен превоз на товари. Съдът намира, че по арг. от пар.1 т.1 и т.2 от ДР на ЗавПр /в относимата редакция/, категорично в случая се касае за обществен превоз. Заплащането на превоза е елемент, който разграничава обществения, от превоза за собствена сметка, и е от съществено значение за съставомерността на деянието. Представените товарителница и пътен лист са документи, които съгласно чл. 89 от Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България се изискват при извършването на обществен превоз на товари. В същото време не са представени доказателства оборващи горния извод, още повече, че след като товарителницата е издадена за товар с изпращач едно търговско дружество /В. 93/, а превозвачът е друго търговско дружество /Надежда ВИ и СИЕ/, то безспорно се касае за възмездна сделка. След като превозът е обществен, то и за лицето осъществяващо превоза е възникнало задължението по чл. 34, пар. „б“, б. „б от Регламент /ЕС/№ 165/2014.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че решението в обжалваната му част следва да се остави в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на касатора не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд- София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 63260 от 10.03.2020 г., постановено по НАХД № 13659/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав в ЧАСТТА с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42- 0000251/15.03.2019 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] (ОО „АА“) с което на основание чл. 93в, ал. 15, т. 3, предл. 1 от Закона за

автомобилните превози (ЗАВП) на В. Ц. В. за нарушение на чл. 34, §6, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: